

ที่ พม ๐๓๐๑/๙๙๙๓๙

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กทม. ๑๐๑๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

๒. รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๓. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

๔. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

๕. รายการสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

๖. หลักฐานการรับฟังความคิดเห็น

๗. หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘. แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง ครอบสาระสำคัญและกรอบระยะเวลา

๙. รายการ QR Code

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอเสนอเรื่องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. มาเพื่อขอให้คณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชนได้พิจารณาบทบทหาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๘ เห็นว่าในทางปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองเด็กยังไม่สามารถดำเนินการคุ้มครองเด็กให้บรรลุตามเจตนาตามที่ต้องการได้ด้วยเหตุที่กฎหมายมีความชัดเจนไม่เพียงพอ และไม่มีกระบวนการคุ้มครองเด็กเฉพาะด้าน ตามบริบทที่เอื้อต่อการคุ้มครองเด็กได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เด็กได้รับการปกป้องและคุ้มครอง จึงต้องปรับปรุงกลไกของกระบวนการคุ้มครองเด็กด้วยการนำครอบครัว โรงเรียน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งสร้างสังคมแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยต่อเด็กให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและอนุสัญญาฯ ด้วยสิทธิเด็ก จึงเห็นสมควรเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ฉบับดังกล่าวเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒)

๒. ความเร่ง ...

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้มีการใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง พอกลับมาใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง จึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เห็นจากโครงสร้างของคุ้มครองเด็กไม่สามารถแก้ไขปัญหาของการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากโครงสร้างของการบริหารกฎหมายไม่สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณสุขและกิจกรรมสาธารณสุข เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยการให้บุคคลและชุมชนมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บริหารจัดการให้มีระบบสวัสดิการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยชุมชนให้สอดคล้องกับหลักการจัดบริการทางสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อให้เด็กทุกคนเจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี รวมทั้งการระดมทรัพยากรและแสวงหาความร่วมมือระหว่างภาคประชาสังคมกับส่วนราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจัดวางกลไกการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการคุ้มครองเด็ก และกำหนดกระบวนการขั้นตอนการคุ้มครองเด็กให้ชัดเจน ซึ่งจะเอื้อต่อการแก้ไขสภาพปัญหาของเด็กที่หลากหลายและทันต่อเหตุการณ์อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคม ด้วยการจัดให้มีแผนบำบัดพื้นฟูเพื่อให้เด็กกลับสู่สภาวะปกติ โดยมีครอบครัว โรงเรียน และชุมชน เป็นแกนกลางหลักในการแก้ไขปัญหาและสร้างสังคมแวดล้อมที่ปลอดภัยและเหมาะสมต่อเด็ก จึงเห็นควรเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาโดยด่วน

๓. สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

กระทำการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว โดยการกำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก ส่งเสริมและสนับสนุนภาครัฐและภาคเอกชนติดตามและประเมินผลการดำเนินการ ตามนโยบายและมาตรการที่กำหนด เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อดำเนินการปกป้อง และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณสุขและกิจกรรมสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการให้บุคคลและชุมชนมีสิทธิร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน และไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามหลักการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และไม่สอดคล้องกับการกำหนดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาฯ ด้วยสิทธิเด็กและความเห็นของคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคม โดยการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (ด้านเด็ก) และการพัฒนาเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อการเสริมสร้างพลังทางสังคม เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาของการคุ้มครองเด็กซึ่งเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ให้ได้รับการปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานในการเลี้ยงดูรวมถึงการพัฒนาตามช่วงวัยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กอันเป็นสิทธิสากล (Universal Rights) และเป็นสิทธิเด็ดขาด (Absolute Rights) ที่จะต้องได้รับการรับรองและคุ้มครองตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และตั้งอยู่บนหลักการไม่เลือกปฏิบัติ และถือประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติด้านที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (ด้านเด็ก) และการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อการเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยการสร้างสังคมที่เข้มแข็งและแบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน จึงจำเป็นต้องให้การคุ้มครองเด็กเพื่อความปลอดภัยและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตซึ่งต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและมีสมรรถนะสูง

๔. สาระสำคัญของร่างกฎหมาย

เพื่อให้การแก้ไขปัญหาโครงสร้างของกระบวนการคุ้มครองเด็กซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาของการคุ้มครองเด็กได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถดำเนินการตามกระบวนการคุ้มครองเด็กที่เอื้อต่อการแก้ไขสภาพปัญหาที่หลากหลายและทันต่อเหตุการณ์อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคม รวมทั้งในการจัดทำแผนนำบัดฟันฟูเพื่อให้เด็กกลับสู่สภาวะปกติ ต้องอาศัยหน่วยงานของภาครัฐในพื้นที่เป็นแกนกลางหลักในการแก้ไขปัญหาและสร้างสังคมแวดล้อมที่เหมาะสมต่อเด็ก โดยอาศัยความร่วมมือของครอบครัว โรงเรียน และชุมชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน จึงได้ร่วมกับคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเด็กให้เป็นไปตามมาตรฐานของรัฐธรรมนูญ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. มาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ กำหนดให้ยกพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กให้มีความชัดเจน โดยกำหนดกลไกในการปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณสุขและกิจกรรมสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนซึ่งย่อมรวมถึงการคุ้มครองเด็กด้วย และกำหนดให้บุคคลและชุมชนมีสิทธิร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน เพื่อให้เด็กทุกคนเจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี มุ่งระดมทรัพยากรและความร่วมมือระหว่างภาคประชาชนสังคม กับภาคราชการโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดวงกลไกการบริหารราชการแผ่นดินให้มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งกำหนดกระบวนการชั้นตอนการคุ้มครองเด็กให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถอื้อต่อการแก้ไขสภาพปัญหาที่หลากหลายและทันต่อเหตุการณ์อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง

ที่รวดเร็วของสังคม และจัดทำแผนบำบัดพื้นฟู เพื่อให้เด็กกลับสู่สภาวะปกติ โดยมีครอบครัว โรงเรียน และชุมชน เป็นแกนหลักในการแก้ไขปัญหาและสร้างสังคมแวดล้อมที่เหมาะสมกับเด็ก

๔.๒ ปรับปรุงกลไกกระบวนการคุ้มครองเด็ก ด้วยการนำชุมชนและสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและสร้างสังคมแวดล้อมที่เหมาะสมกับเด็ก โดยให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด และสมัชชาการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งให้อำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก

๔.๓ กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทสำคัญเป็นผู้ดำเนินการดูแลเด็กในเขตพื้นที่ โดยให้พนักงานฝ่ายปกครองต้องให้ความรู้ความเข้าใจเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในการคุ้มครองเด็กแก่ผู้อยู่ในเขตความรับผิดชอบของตนและจัดให้มีการแจ้งหากมีการกระทำล้มเหลวเด็ก และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการให้บริการคุ้มครองเด็กในพื้นที่ รวมทั้งการจัดทำแผนและงบประมาณในการคุ้มครองเด็ก จัดให้มีระบบฐานข้อมูลของพนักงานคุ้มครองเด็กในพื้นที่ และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้เป็นพนักงานคุ้มครองเด็กได้

๔.๔ กำหนดให้มีการดำเนินการจัดทำแผนในการคุ้มครองเด็ก โดยการทำงานร่วมกันของทีมสาขาวิชาชีพและผู้ปกครอง เช่น กรณีจำเป็นต้องใช้เวลาติดตามหาผู้ปกครอง หรือจัดหาครอบครัวทดแทน พนักงานคุ้มครองเด็กต้องยื่นแผนบำบัดพื้นฟูสุขภาพพัฒนาการและพฤติกรรม หรือเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก ในการป้องกันไม่ให้ผู้กระทำการความผิดกระทำการผิดซ้ำอีก พนักงานคุ้มครองเด็กอาจกำหนดแผนบำบัดพื้นฟูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำการความผิด

๔.๕ กำหนดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ด้วยสิทธิเด็ก และรัฐธรรมนูญ เช่น เด็กต้องได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานในการมีชีวิตอยู่รอดและได้รับการคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญในการวินิจฉัยปัญหา และกำหนดมาตรการหรือการกระทำใดในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กเด็กมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นต่อมารยาหรือการกระทำเหล่านั้นโดยเสรี ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวจะต้องได้รับการพิจารณาประกอบการวินิจฉัยและกำหนดมาตรการ หรือการกระทำข้างต้น ตามวัยและวุฒิภาวะของเด็ก และผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนตามสมควรแก่ขั้นบรรณเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องป้องคุ้มครองเด็กมิให้ตกอยู่ในภาวะอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ พัฒนาการ หรือถูกกระทำด้วยความรุนแรง รวมทั้งต้องให้เด็กมีพุทธิกรรมที่ดีสามารถแสดงบทบาทหน้าที่ของตนได้อย่างเหมาะสม

๔.๖ กำหนดให้ประชาชนและองค์กรด้านเด็กมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และแผนในการคุ้มครองเด็กในเขตพื้นที่ โดยให้กรุงเทพมหานครและองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี

จัดให้มีสัมชชาฯด้วยการคุ้มครองเด็กภายในกรุงเทพมหานครหรือภายนอกในจังหวัด ซึ่งสัมชชาประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานของรัฐและองค์กรภาคเอกชนที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านเด็กและประชาชนภายนอกเขตพื้นที่ รวมทั้งในการดำเนินการคุ้มครองเด็ก ถ้าการร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการ จะเป็นประโยชน์แก่เด็กหรือประชาชนมากกว่าการที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนจะดำเนินการเองโดยอาจจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการนั้นก็ได้

๔.๗ กำหนดให้มีวิปธิปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ ในลักษณะเด็กที่อยู่ในภาวะเสียงต่อการกระทำผิด

๔.๘ กำหนดให้มีการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีความรู้และประสบการณ์ และได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานคุ้มครองเด็กและให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่ง คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการเข้าสู่ตำแหน่งและอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยต้องผ่านความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง รวมทั้งให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์และได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เป็นพนักงานคุ้มครองเด็ก

๔.๙ กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมการคุ้มครองเด็ก เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายในการส่งเสริมการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในกระบวนการคุ้มครองเด็ก หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการตามกระบวนการคุ้มครองเด็ก เพื่อใช้เป็นทุนในการคุ้มครองเด็กให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที

๕. ประโยชน์และผลกระทบ

เมื่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. มีผลใช้บังคับแล้ว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน จะใช้เป็นเครื่องมือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเชิงป้องกันและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก มีผลให้เด็กทุกคนพึงได้รับการปกป้องและคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมถึงได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ให้เจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการสร้างคุณค่าให้ทรัพยากรมนุษย์ ส่งผลถึงเศรษฐกิจและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการพัฒนาสังคมของประเทศไทยลดผลกระทบที่อาจเกิดปัญหาทางสังคม เช่น อาชญากรรม ยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้น เมื่อกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมีผลใช้บังคับแล้วเจ้าหน้าที่จะมีเครื่องมือเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานตามมาตรการและกลไกของกฎหมายดังกล่าวเป็นแนวทางปฏิบัติงานในการคุ้มครองเด็ก เช่น สมัชชาคุ้มครองเด็ก กระบวนการคุ้มครองเด็ก พนักงานคุ้มครองเด็ก ครอบครัวเด็ก รวมถึงบทบาทหน้าที่ของศาล และมีระบบประสานงานระหว่างองค์กรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ อันจะส่งผลให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง บุคคลใกล้ชิดเด็ก ได้รับการช่วยเหลือและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการปกป้องและคุ้มครองเด็กอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กเจริญเติบโตมีชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นปกติสุข รวมทั้งมีความร่วมมือในการบูรณาการระหว่างหน่วยงานและภาคประชาสังคม ด้วยการมุ่งระดมทรัพยากรและความร่วมมือระหว่างภาคประชาสังคมกับภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดวางกลไกการบริหารราชการแผ่นดินให้มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการคุ้มครองเด็ก อีกทั้งยังสามารถกำหนดกระบวนการขั้นตอนการคุ้มครองเด็กที่ชัดเจนสามารถเอื้อต่อการแก้ไขสภาพปัญหาที่หลากหลายและทันต่อเหตุการณ์อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคม

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. อาจส่งผลกระทบด้วยการจำกัดสิทธิหรือเสริมภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระโดยตรง ได้แก่ เด็ก บิดา มารดา หรือผู้ปกครองและครอบครัว ชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานฝ่ายปกครอง และศาล ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่อยู่ในกระบวนการคุ้มครองเด็กเพื่อช่วยเหลือเด็ก ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้านรวมทุกกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการจัดเสวนารับฟังความคิดเห็น การส่งแบบสอบถามความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (<https://www.dcy.go.th>) การจัดการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (<https://www.law.go.th>) โดยเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่รัฐ ประชาชน และผู้เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็น โดยมีระยะเวลา,rับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๗ รวมระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น ๒๐ วัน ซึ่งกรณีดังกล่าวมีบุคคลร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๕๗ คน โดยมีบุคคลให้ความสนใจเข้ามาดูรายละเอียด จำนวน ๑,๓๓๗ คน

๖. คำใช้자와 함께 헌법에 따른 권리와 책임

เนื่องด้วยร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว และได้รับงบประมาณในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นประจำทุกปี ซึ่งมีกองคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมกิจการเด็กและเยาวชน มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และมีเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคุ้มครองเด็กตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดทุกจังหวัด และเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ต่าง ๆ ในสังกัดกรมกิจการเด็กและเยาวชน รวมทั้งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๑,๓๓ คน โดยร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. มีบทเฉพาะกาลกำหนดให้ถอนบรรดางบประมาณและเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาเป็นของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ขณะนี้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการจัดประชุมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการประสานงานและบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมุ่งเน้นการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ได้กำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมการคุ้มครองเด็ก โดยให้มีการโอนทรัพย์สินและงบประมาณมาจากกองทุนคุ้มครองเด็กตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมกิจการเด็กและเยาวชน จึงไม่มีภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของกองทุนส่งเสริมการคุ้มครองเด็กแต่อย่างใด ทั้งนี้ กองทุนส่งเสริมการคุ้มครองเด็กมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายในการส่งเสริมการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในกระบวนการคุ้มครองเด็กหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการตามกระบวนการคุ้มครองเด็กตามพระราชบัญญัติ โดยค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนของคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก และคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน กรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้รับงบประมาณประจำปีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นประจำทุกปี ดังนั้น กองทุนส่งเสริมการคุ้มครองเด็กดังกล่าว จึงไม่ก่อให้เกิดภาระงบประมาณแต่ประการใด และเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ กองทุนส่งเสริมการคุ้มครองเด็ก ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประธานกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนเสนอเรียบร้อยแล้ว อนึ่ง สำหรับค่าตอบแทนพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๗. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการตามข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น (นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์) ด้วยการประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน ๑๕ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน อัยการสูงสุด สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน และสำนักงบประมาณ ณ ห้องประชุมกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผ่านระบบออนไลน์ โดยหน่วยงานต่าง ๆ และสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย มีหนังสือให้ความเห็นชอบตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. เพื่อให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนนำร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๘. ข้อกฎหมายและมติคณะกรรมการรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ คณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเร่งเสนอกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยเร็ว เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน ตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นร่างกฎหมายของหน่วยงานที่ให้เร่งเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี โดยเร็ว รายละเอียดตามหนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑ ๑๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ เรื่อง การติดตามสถานะร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการรัฐมนตรี

๙. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. เป็นร่างกฎหมายที่มีประโยชน์และเป็นเครื่องมือในการปกป้องคุ้มครองและดูแลเด็กซึ่งได้กำหนดรูปแบบและกระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพที่สอดคล้องตามหลักการปฏิบัติต่อเด็กเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พันธสัญญาระหว่างประเทศอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและยุทธศาสตร์ชาติ จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ฉบับดังกล่าวเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒) รวมทั้งเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่อง ต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๔ การเสนอร่างกฎหมาย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายราúช ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

โทร. ๐ ๒๖๕๑ ๖๖๐๔

โทรสาร ๐ ๒๖๕๑ ๖๖๐๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ lawgroup@dcy.go.th